

תאריך חתימת המסמך : 7.10.2021

בבית משפט השלום בתל אביב

ת.א.

בענין:

חיים רם בלינקוב, ת.ז. 053624037

ע"י ב"כ עו"ד אריאלה קרולי, מ.ר. 19902 מרחוב זיבוטינסקי 16, גבעתיים
ועו"ד משה ברהוד, מ.ר. 32811, ממשד שטיינמץ, הרינג, גורמן ושות',
מרחוב לינקולן 20, בית רובינשטיין, תל אביב 6713412
טלפון 03-5670100 פקס 03-5670101
אשר מענם לצורך הליך זה הינו:
משרד שטיינמץ, הרינג, גורמן ושות',
מרחוב לינקולן 20, בית רובינשטיין, תל אביב 6713412
טלפון 03-5670100 פקס 03-5670101

התובע;

- נגד -

ובענין:

1. עיתון זה מרקר - הוצאת עתון הארץ בע"מ
2. סיון קלינגבייל
3. יפעת שלם
4. איתן אבריאל
5. נתי טוקר

ע"י ב"כ עו"ד תמיר גליק, ממשד ליבליך-מוזר-גליק
רחוב נמל תל אביב 40 (בית יואל), ת.ד. 300 תל אביב 6100201

הנתבעים;

כתב תביעה

סוג התביעה ונושאת: 136 - לשון הרע.

תביעה לפיצויים ללא הוכחת נזק על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.

הסעד המבוקש: סעד כספי בסך 292,072 ש"ח בגין שתי הפרות של סעיף 7 א (ג) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין, צווים בהתאם לסמכות בית המשפט לפי סעיפים 9 (2) ו/או 10 לחוק לעיל וכן הוצאות התובע, לרבות שכר טרחת עורך דין בצירוף מע"מ כדין.

סכום האגרה שיש לשלם: 7,302 ש"ח בהתאם לפרט 1 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות) התשס"ז-2007.

לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו.

חלק שני - תמצית הטענות

בעלי הדין

1. התובע, חיים רם בלינקוב, מכהן במועד הגשת תביעה זו ובמועדים הרלוונטיים לה כמנכ"ל משרד האוצר, מינוי שאושר על ידי ממשלת ישראל בחודש יוני 2021.
2. הנתבע 1, העיתון TheMarker, הינו עיתון מקבוצת הארץ, המתפרסם באתר אינטרנט בכתובת <https://www.themarker.com/> וכן בדפוס (פרינט).
3. הנתבעת 2, הגברת סיון קלינגביל, הינה העורכת הראשית של הנתבע 1.
4. הנתבעת 3, הגברת יפעת שלם, הינה עורכת אתר האינטרנט של הנתבע 1.
5. הנתבע 4, מר איתן אבריאל, הינו עורך המגזין TheMarker של הנתבע 1.
6. הנתבע 5, מר נתי טוקר, הינו כתב אוצר ומאקרו בנתבע 1 וחתום על הפרסומים נשוא התביעה.

הסעד המבוקש

סעד כספי בסך 292,072 ₪ בגין שתי הפרות של סעיף 7 א (ג) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין, צווים בהתאם לסמכות בית המשפט לפי סעיפים 9 (2) ו/או 10 לחוק וכן הוצאות התובע, לרבות שכר טרחת עורך דין בצירוף מע"מ כדין.

תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת תביעה ומתי נולדה

הנתבע 1 יחד עם בעלי התפקידים בו, הנתבעים 2-5 לעיל, על פי הפירוט להלן, פרסמו באשר לתובע, המכהן כמנכ"ל משרד האוצר, פרסומים הכוללים לשון הרע (כהגדרתה בחוק איסור לשון הרע). הפרסומים בוצעו באתר האינטרנט של הנתבע 1 ובמגזין דה מרקר של חודש ספטמבר 2021.

הפרסומים כוללים אמירות קשות לגבי התובע, חלקן אף כוזבות, שיש בהן כדי להשפילו, לעשותו מטרה לשנאה בוז או לעג, לבזותו או לפגוע במשרתו, ועל כן - עולות כדי לשון הרע. אמירות אלו אסורות על פי החוק והן חמורות לו היו נכתבות ומפורסמות לגבי כל אדם שהוא. אולם, חומרתן של האמירות קשה שבעתיים כאשר המדובר באיש ציבור בכיר, אשר יושרתו והאמון שרוחש לו הציבור והבאים במגע עמו במילוי תפקידו הינם חשובים לאין שיעור.

דרישת התובע לנתבעים, טרם הגשת תביעה זו, בין היתר, להסיר את חלקי הפרסומים הנוגעים לו ועולים כדי לשון הרע וכן את אלו שהינם כוזבים, שגויים ומטעים, לפרסם הכחשה ו/או תיקון בתיאום עמו, ולהמנע מפרסום הפרסומים נשוא תביעה זו בפלטפורמות נוספות, נפלה על אוזניים ערלות, כפי שיפורט להלן. על מנת לנסות לצאת ידי חובה, הנתבעים ביצעו מספר שינויים חלקיים וקוסמטיים, כאשר עיקרי הדברים נותרו על כנם ובפרסום בפרינט נותר הפרסום המקורי על כנו, אף ללא השינויים לעיל. בפועל, עד למועד הגשת כתב תביעה זה נותרו הפרסומים הכוללים לשון הרע כנגד התובע באתר הנתבעת 1 ובמגזין המודפס בעינם.

התובע יטען כי תוכנם של הפרסומים, יחד עם התנהלות הנתבעים במועדים הרלוונטיים, כפי שתפורט, בין היתר, בכתב תביעה זה מחייבים את חיובם של הנתבעים בפיצוי התובע ללא הוכחת נזק ובהתחשב בכך שפרסומי לשון הרע נשוא תביעה זו נעשו בכוונה לפגוע, העולה מנסיבות המקרה, יש לחייב את הנתבעים בכפל פיצוי ללא הוכחת נזק.

הפרסום המקורי באתר המגזין

7. הפרסום הראשון נשוא התביעה הינו פרסום רשימת 100 המשפיעים ביום 30.8.2021 או במועד סמוך לו, באתר האינטרנט של מגזין TheMarker של הנתבע 1.

ברשימה זו דורג התובע, יחד עם שר האוצר, מר אביגדור ליברמן כמספר 3 (הפרסום המקורי של הכתבה באתר האינטרנט של המגזין להלן: "הפרסום המקורי").

8. כמפורט בתביעה זו, בפרסום המקורי שזורה כחוט השני לשון הרע, כמשמעותה בחוק, לגבי התובע, ובכלל זאת אמירות ותיאורים אשר יש בהם להשפיל, לבזות ולשים ללעג את התובע בעיני הבריות, לרבות בשל מעשים, התנהגות ותכונות המיוחסות לו וכן כדי לפגוע במשרתו, בכבודו, בשמו הטוב ובמשלח ידו. יחד עם כל אלו, נכללו בפרסום המקורי "עובדות" (כביכול) לא מעטות, שאינן נכונות, והן שגויות ומטעות. "עובדות" אלו מהוות גם הן חלק מלשון הרע נשוא תביעה זו.

9. בתמצית נציין כי הפרסום המקורי מתיימר "לתאר מציאות" (שלאו מציאות היא) המבוססת על הקביעות העיקריות שנכללו בו כדלקמן, שחלקן המהותי חוטא לאמת: בתקופת כהונתו הקודמת של התובע במשרד האוצר הוא ניהל קרבות עם בכירי האוצר/ראשי האגפים האחרים (אשר לא יכולים היו להסתדר איתו); בשנת 2009 הודח התובע מתפקידו כממונה על התקציבים באוצר; לאחר מכן התובע ישב, במשך כ-12 שנים, כשהוא שותת דם וללא עיסוק משמעותי ("ללא תפקיד ביצועי של ממש"), בהמתנה להזדמנות לנקום את הדין (אשר כמפורט להלן, לא היתה ולא נבראה). על פי הפרסום המקורי, ההזדמנות לנקמה שביקש התובע לנקום כאמור, נקרתה בדרכו עם מינויו לאחורונה כמנכ"ל הכל יכול של האוצר. מינוי זה החל עידן של ניהול היפר-ריכוזי על ידי מנכ"ל אגרסיבי שלא מהסס לירות. אותו מנכ"ל כל יכול של האוצר, המנהל את המדיניות הכלכלית של ישראל מונע, בעצם, (כך עולה מהפרסום המקורי) ממניעים אישיים וזרים, אשר עמדו בבסיס החלטתו לקבל על עצמו את התפקיד, והכל לשם מימוש נקמת "הדחתו". זאת ועוד, כהונתו של התובע עצמה נצבעת בצבעים של חוסר יושר ואו שיקולים בלתי ענייניים ואף זרים. זאת, כאשר כך נטען, קיימת רשימת חברות פרטיות להן נתן שירותים טרם מינויו, שלא גולו וכאשר נתן בעבר שירותים לגופים העומדים "על כוונת" משרד האוצר, בו משמש התובע מנכ"ל כאמור.

הפרסום המאוחר באתר המגזין

10. משהתפרסם הפרסום המקורי ולאחר שחתובע ואחרים פנו אל הנתבעים 4-5 בעניין זה בליל 30.8.2021, בוצעו על ידי הנתבעים או מי מהם, במועד שאינו ידוע לתובע במדויק, שינויים ותיקונים נקודתיים ומוגבלים בנוסח הפרסום המקורי. אלו התגלו לתובע ביום 31.8.2021 בשעה 13:30 לערך (הפרסום המאוחר באתר האינטרנט של המגזין להלן: "הפרסום המאוחר").

11. כפי שיפורט להלן, התובע יטען שעיקרי התיקונים והשינויים בפרסום המאוחר נוגעים לפרטים עובדתיים שגויים אשר היו מביכים את הנתבעים או חלק מהם לו היו נותרים על כנם; לאמיתו של דבר, התובע יטען כי השינויים לא נועדו כלל לתקן את לשון הרע כלפי התובע והם אכן לא עשו זאת. על כן הפרסום המאוחר, על אף השינויים שבו לעומת הפרסום המקורי, עדיין כולל לשון הרע כלפי התובע.

הפרסום במגזין TheMarker המודפס של חודש ספטמבר

12. במועד מאוחר יותר, (שאינו ידוע לתובע במדויק), ובנוסף לפרסום המקורי (והפרסום המאוחר כאמור), פורסמה על ידי הנתבע 1 במגזין המודפס TheMarker של חודש ספטמבר 2021 רשימת מאה המשפיעים ובכללה הכתבה לגבי שר האוצר והתובע (להלן: "הפרסום בפרינט").

13. בהיות הפרסום בפרינט בנוסח הפרסום המקורי באינטרנט (למעט הטקסט בכותרת הפרסום המקורי שנעדר ממנו), הוא אינו כולל אף לא אחד מהתיקונים שבוצעו בפרסום המאוחר וממילא גם לא את התיקונים שנדרשו מהנתבעים, ואשר יפורטו בכתב תביעה זה. משכך, גם הפרסום בפרינט, כמו הפרסום המקורי והפרסום המאוחר כולל לשון הרע.

העובדות המקנות סמכות לבית המשפט

14. מקום עסקיו של הנתבע 1 הוא בתל אביב וסכום התביעה מקנה סמכות לבית משפט השלום.

חלק שלישי - פירוט הטענות

כתב תביעה זה נוגע לשני פרסומים שבוצעו על ידי הנתבע 1 יחד עם הנתבעים 2-5, על פי הפירוט שלהלן, בנוגע לתובע והכוללים לשון הרע כנגדו. שתי הכתבות נכתבו על ידי הנתבע 5.

לצרכי תביעה זו יתייחס התובע לפרסום המקורי ולפרסום המאוחר, כהגדרתם לעיל, כפרסום אחד ולפרסום בפרינט כפרסום השני.

כפי שיפורט להלן, לשון הרע הנכללת בפרסומים אלו, אינה חוסה תחת אף לא אחת מההגנות הכלולות בחוק לשון הרע, הגנת אמת בפרסום ו/או הגנת תום הלב והיא אינה משרתת כל מטרה מוצדקת אחרת. לא רק זאת, אלא שבהתחשב בתוכן הפרסומים ונסיבותיהם, וכן בהתנהלות הנתבעים במועדים הרלוונטיים, יש לקבוע כי הפרסומים נעשו בכוונה לפגוע בתובע; זאת אף שהנתבעים ניסו לעטפם בהנמקות מתחום חופש הביטוי והפסיכולוגיה, ניסיון שבית המשפט יתבקש לדחות. על כך נרחיב בהמשך.

הפרסום המקורי

15. ביום 30.8.2021 או במועד סמוך לו, פורסמה באתר האינטרנט של מגזין TheMarker של הנתבע 1 רשימת 100 המשפיעים.

16. ברשימה זו דורג התובע, יחד עם שר האוצר, מר אביגדור ליברמן כמספר 3.

17. הכתבה לגבי התובע ומר ליברמן נכתבה על ידי הנתבע 5 והיא הוגדרה כפרסום המקורי בסעיף 7 לעיל.

תדפיס הפרסום המקורי מאתר האינטרנט מצ"ב כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה ומסומן "נספח 1".

18. התובע יטען כי הפרסום המקורי כולל לשון הרע, בהתחשב בהגדרות החוק לרבות בסעיפים 1-3 לחוק, כמפורט להלן.

19. כמפורט בסעיף 9 לעיל, הפרסום המקורי מתיימר "לתאר מציאות" (שלאו מציאות היא) המבוססת על הקביעות העיקריות שנכללו בפרסום המקורי והחוטאות לאמת.

20. כפי שיפורט להלן, הפרסום המקורי כולל אמירות קשות וכוזבות העולות כדי לשון הרע, לו היו נכתבות ומפורסמות לגבי כל אדם שהוא. אולם, חומרתן של האמירות קשה שבעתיים כאשר הן נוגעות לאיש ציבור בכיר, הממלא את אחת ממשורות האמון הנכבדות ביותר. מהלכיו של נושא משרה זו אמורים להיות תוצאת שילוב יושרתו האישית יחד עם יכולותיו, ניסיונו וכישוריו המקצועיים.

21. התובע יטען כי המסרים העולים מנוסח הפרסום המקורי, המתייחסים בין היתר ליושרתו ומניעיו בקבלת התפקיד ובביצועו, משליכים על האמון שרוחשים לתובע, הציבור ו/או הבאים במגע עמו בעת שהוא משמש בתפקידו ועלולים לפגוע בו בהתאם למבחני המשנה בס"ק (1)-(3) לחוק.

22. התובע יוסיף ויטען כי הפרסום המקורי, כיתר הפרסומים נשוא תביעה זו, אינו חוסה תחת הגנותיו של חופש הביטוי ו/או חוק איסור לשון הרע.

לשון הרע בפרסום המקורי

23. להלן נציג את עיקרי לשון הרע כנגד התובע כפי שהם באו לידי ביטוי בפרסום המקורי. על מנת לשמור על היקף כתב הטענות, למעט אם נאמר אחרת במפורש, כל אחד מהתיאורים בסעיפים הקטנים של סעיף 23 זה להלן עולה כדי לשון הרע, בכך שהוא עלול להשפיל את התובע בעיני הבריות, לעשותו מטרה לשנאה, ללעג או לבזו מצדם, לבזותו בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו וכן לפגוע בו במשרתו, במשלח ידו או במקצועו, כמובנם של אלו בס"ק (1) - (3) לסעיף 1 לחוק:

א. תיאורו של התובע כקאובי שסולק מהעיירה (משרד האוצר) ובא לנקום וכן תיאורו של התובע כשריף, כפי שהם באים לידי ביטוי: (1) בכותרת הכתבה בפרסום המקורי - "אביגדור ליברמן ורם בלינקוב השר שהמציא את עצמו מחדש (או רק מתחפש), ותקאובי שסולק מהעיירה ובא לנקום, מנערים את האבק מהמשרד שנהפך לעיירת רפאים" [ההדגשה אינה במקור - א.ק.], (2) בגוף הפרסום המקורי בפסקה המתחילה במילים: "הסיפור של בלינקוב" ועד המילים "לשריף שקובע את הכללים" וכן (3) בסיום הפסקה לפני הפסקה האחרונה בפרסום המקורי במילים "הוא עלול לגלות שהוא כבר לא השריף של העיירה".

עמדת התובע - התובע יטען כי התיאורים לעיל והמסרים העולים הם הינם לא רק כוזבים ונעשו בכוונה לפגוע, אלא שהם גם מהווים לשון הרע כמפורט בכותרת סעיף 23 לעיל. קריאת התיאורים לעיל בחקשר בו נכתבו מוציאה אותם מגדר תיאור ציורי או היתולי, שאין בהם לכאורה פסול (בניגוד לאמור בתשובת הנתבעים נספח 5 להלן).

ב. האמירה כי בתקופת כהונתו הקודמת של התובע במשרד האוצר הוא ניהל קרבות עם בכירי האוצר האחרים ובראשם החשב הכללי שוקי אורן והממונה על השכר אודי ניסן, יחד עם הציטוט (ככל הנראה של מקור עלום שם) כי התובע התנהל כמנכ"ל של המדינה כאשר ראשי האגפים האחרים לא יכולים היו להסתדר איתו.

עמדת התובע - התובע יטען כי אמירות אלו הן שקריות, ונעשו בכוונה לפגוע, והן גם מהוות לשון הרע כמפורט בכותרת סעיף 23 לעיל. התובע יטען כי יחסי העבודה שלו עם ראשי האגפים הבכירים באוצר בעת כהונתו בשנים 2008-2009 לא התאפיינו בקרבות כלל ועיקר. יחסים אלו היו יחסי עבודה פוריים ואף חבריים עם חלק מהם. התובע וגם חלק מראשי האגפים באוצר (באותה עת) לעיל העמידו את הנתבעים 4 ו/או 5 על טעותם, לאחר שקראו את הפרסום המקורי, אולם הנתבעים בחרו להתעלם מכך.

ג. הטענה כי למורת רוחו של התובע מינה השר שטייניץ למנכ"ל האוצר את ירום אריאב והפקיד בידי את המפתחות לניהול התוכנית הכלכלית.

עמדת התובע - טענה זו לא רק שאינה נכונה עובדתית, אלא שהיא נועדה לפגוע בתובע ולהשפילו בהמשך לאמור בס"ק ב. לעיל ובאופן דומה.

לגבי העובדות: בניגוד לאמור בפרסום המקורי, מר ירום אריאב מונה למנכ"ל האוצר על ידי השר הירשזון שנתיים לפני מינויו של התובע לתפקיד הממונה על התקציבים. זאת ועוד, מר אריאב הינו חבר ותיק של התובע, לטעמו של התובע הוא איש מקצוע מן המדרגה הראשונה וכל מינוי מקצועי שלו לא היה ולא יכול היה להיות למורת רוחו של התובע. עוד חשוב לזכור כי בידי של מר אריאב הופקדו המפתחות לניהול התוכנית הכלכלית לחילוץ ישראל ממשבר 2008 ולא כפי שנאמר בפרסום המקורי.

התובע הציג עובדות אלו בפני הנתבעים 4 ו/או 5 בתכתובות שלו עמם מיום 30.8.2021.

ד. הטענה כי התובע הודח בשנת 2009 מתפקידו כממונה על התקציבים באוצר.

עמדת התובע - התובע יטען כי תיאור זה שקרי באשר התובע לא הודח מתפקידו אלא התפטר. התובע יטען כי התיאור נעשה בכוונה לפגוע והוא גם מהווה לשון הרע כמפורט בכותרת סעיף 23 לעיל.

ה. הטענה כי לאחר הדחתו של התובע (שלא היתה כאמור לעיל) המתין התובע (כשהוא שותת דם) כמעט 12 שנים, להזדמנות לנקום את הדחתו. טענה זו מצטרפת לטענה כי ההזדמנות לנקמה נקרתה לתובע עם מינויו על ידי השר ליברמן למנכ"ל הכל יכול של האוצר.

עמדת התובע - התובע יטען כי טענת ההמתנה לנקמה או להזדמנות לנקמה היא שקרית, משפילה ומבזה ונועדה לפגוע בו ומהווה לשון הרע כמפורט בכותרת סעיף 23 לעיל.

1) התובע יטען כי בעקבות התפטרותו ובגינה, לא היה לו במי או במה לנקום, ככל שקיימת אפשרות לעובד ציבור "לנקום" לאחר 12 שנים מעזיבתו. זאת ועוד, בוודאי שמינויו לתפקיד על ידי השר ליברמן לא היווה הזדמנות לנקמה.

2) התובע יטען כי התיאור נועד להציג את התובע כאדם "קטן" ונקמן, שבחר ליטול על עצמו משרה ציבורית בכירה משיקולים זרים, שיקולי נקמה, ולא מהמניעים האמיתיים של התובע, שלא קשה לעמוד על טיבם.

3. הטענה כי התובע המתין למעלה מעשור ללא תפקיד ביצועי של ממש, כאשר "כיהן בדירקטוריונים, הקים חברת ייעוץ והוביל פרויקטים שונים".

עמדת התובע - הטענה כי התובע המתין יותר מעשור ללא תפקיד ביצועי של ממש אף היא שקרית ובנוסף המינוריות בתיאור פעילותו בתקופה זו חוטאת לאמת ולהגינות. גם טענה זו מהווה לשון הרע כמפורט בכותרת סעיף 23 לעיל;

קשה להניח כי הרקורד של התובע לא היה ידוע לנתבעים, אשר בוודאי רואים עצמם כחלק מהעיתונות הכלכלית בישראל, על כל המשתמע מכך.

כך, כולל רקורד זה במועדים שלאחר סיום תפקידו באוצר ב-2009, את כהונתו כיו"ר כפרית, תברה ציבורית גדולה שפעילותו העלתה את ערכה במשך 9 שנים מעשרות מיליונים לכ-400 מיליון ש"ח, המשך בתפקידו כיו"ר חני"י לאורך שתי קדנציות, בעת בחירת בנאי הנמלים ובהמשך בתפעולם, עובר לכהונתו כיו"ר נת"ע, המקימה את פרויקט התשתית הגדול ביותר שהוקם בארץ בשווי של מאות מיליארדי שקלים.

בנסיבות הללו הצגתו כמכהן בדירקטוריונים ומוביל פרויקטים שונים בלשון אגבית ומינורית כפי שהיא שזורה בפרסום היא שקרית ומטעה, ומצטרפת לכלל הטענות שתוארו לעיל ולהלן.

4. הטענה כי תוך כדי תקופת "ההמתנה לנקמה" כאמור יעץ התובע לתאגידים שעומדים כיום במרכז הכוונת של האוצר בישום רפורמות שונות - הבולט שבהם הוא בנק הפועלים.

עמדת התובע - האופן בו מוצגת הטענה כוון לפגיעה בתובע ובאמינותו, ומהווה לשון הרע כמפורט בכותרת סעיף 23 לעיל.

הקורא הסביר של טענה זו, על בחירת המילים שבה, יהיה תחת הרושם כי קיימת התנהלות אסורה של התובע בקבלת התפקיד על עצמו ואו במימושו, בין היתר, לאור קיומם של ניגודי עניינים או אינטרסים זרים, לכאורה, בין מילוי תפקידו לבין גופים משמעותיים שיעץ להם בעבר.

בפועל, תתום התובע על הסדר ניגוד עניינים מפורט ומלא, אשר נחתם לאחר הליך סדור של גילוי המידע הנדרש על פי כל דין על ידי התובע לגורמים המוסמכים. זאת ועוד, הסדר ניגוד העניינים כולל התחייבות מפורשת של התובע להמנע מלקבל החלטות בתוקף תפקידו הציבורי, להשתתף או לטפל בכל צורה אחרת, במישרין או בעקיפין, בנושאים העלולים להעמידו במצב של חשש לניגוד עניינים ובפרט בכל הנוגע לכל ענין של גורם מסוים בו עסק באופן אישי טרם מינויו לשירות המדינה (מלבד מה שיאושר במפורש על ידי היועץ המשפטי של משרד האוצר, בהתחשב בין היתר בחלוף הזמן ובטיב מעורבותו של התובע באותו ענין). בנוסף, כולל ההסדר התייחסות ליכולתו של התובע לעסוק בנושאים כלליים בסייגים המפורטים שם.

עובדות אלו (ולו רמז להן) אינן נמצאות בפרסום המקורי ובכוונת מכון!

הקורא הסביר מובל לחשוב שהתובע עומד ליישם רפורמות מרחיקות לכת בבנק הפועלים שהיה עד "לפני רגעי" ממש לקוח שהתובע העניק לו שירותי יעוץ, משל היה מנכ"ל הבנק. זאת ועוד, הטקסט מרמז כי עובדת קיומם של לקוחות שהתובע נתן להם שירותי יעוץ בשנה שקדמה למינויו לא הוצגה על ידי התובע ולא עמדה בפני הגורמים המוסמכים שבדקו נושאים אלו ואו אלו שאישרו את המינוי. ולא כך היא.

ח. הטענה כי בהסכם ניגוד העניינים יש לתובע הסכמים עם שורת חברות פרטיות שלא נחשפו. עמדת התובע - גם טענה זו אינה אמת ואף מהווה לשון הרע כאמור בכותרת סעיף 23 לעיל. טענה זו מצטרפת במהותה לטענה בסי"ק ז. לעיל ואף היא נועדה "ללמד" את הקורא הסביר שבקבלת התפקיד על ידי התובע טמון פוטנציאל משמעותי של שחיתות והסתרה (בעיקר במילה "שורת" והמילה "שלא נחשפו").

נציין כבר עתה כי בנספח להסדר ניגוד העניינים שאינו פומבי נכללת חברה פרטית אחת בלבד ולא שורת חברות. זאת ועוד, המילים "שלא נחשפו" מלמדות שהתובע ניסה להסתיר מידע שהוא מחוייב בגילוי. אין לכך כל בסיס.

התובע גילה בפני הגורמים המוסמכים על פי כל דין את כל המידע הנדרש בגילוי ודיווח כאמור וחתם על הסדר ניגוד עניינים כמקובל. העובדה שחלק ממידע זה אינו פומבי אינה הופכת אותו למידע שלא נחשף. התובע יטען כי הנתבעים היו מודעים להבחנה זו ואו אמורים היו להיות מודעים אליה, ובכל מקרה הייתה עליהם חובה לפעול בתום לב בביצוע הפרסומים. אף על פי כן, הם בחרו להציג את הדברים באופן מטעה המהווה לשון הרע כלפי התובע.

הפרסום המאוחר

24. כאמור לעיל, ליל 30.8.2021 התקיימו תכתובות בין התובע ובין הנתבעים 4-5, במסגרתן ניסה התובע להקטין את נזקיו ואת הפגיעה בו עקב תוכנו של הפרסום המקורי.
25. במועד כלשהו שאינו ידוע לתובע במדויק, אולם טרם השעה 13:30 ביום 31.8.2021, ביצעו הנתבעים או מי מהם, שינויים ותיקונים נקודתיים ומוגבלים בנוסח הפרסום המקורי, ופרסמו נוסח מעודכן של הפרסום המקורי, אשר הוגדר לעיל כפרסום המאוחר.
- תדפיס הפרסום המאוחר מאתר האינטרנט מצ"ב כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה ומסומן "נספח 2".*
- מסמך עבודה שהוכן לצורך כתב תביעה זה הכולל סימון שינויים בנוסח הפרסום המאוחר לעומת הפרסום המקורי מצ"ב כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה ומסומן "נספח 2.1".*
26. התובע יטען שהשינויים בפרסום המאוחר לא נעשו על ידי הנתבעים או מי מהם על מנת לתקן את לשון הרע כלפיו, אלא כדי למנוע מבוכה לנתבעים. ואכן, בפועל הפרסום המאוחר עדיין כולל לשון הרע כלפי התובע.
27. התובע יוסיף ויטען כי השינויים והתיקונים מהווים תיקון חלקי בלבד ובלתי מספק של לשון הרע והעוולות כלפיו בפרסום המקורי, ועיקרם תיקון שגיאות עובדתיות שהיו מביכות את הנתבעים או חלק מהם.
28. בפועל, נותרו על כנם מרבית הפגמים שתוארו בסעיף 23 לעיל והמהותיים שבהם, התמונה השלילית והמכפישה נותרה בעינה, תוך שהנתבעים בוחרים להמשיך ולדבוק ב"מציאות המדומה" אודות התנהלותו וכוונותיו של התובע; כך בין היתר, כאשר הכותרת הפוגענית על סילוקו של הקאובוי מהעיריה וחזרתו למימוש הנקמה נותרה בעינה, כמו גם יתר חלקי הפרסום אשר לא תוקנו כאמור בנספח 2.1 ואליהם התייחסנו לעיל.

הפרסום במגזין חודש ספטמבר המודפס של TheMarker

29. במועד מאוחר יותר, (שאינו ידוע לתובע במדויק), ובנוסף לפרסום המקורי (והפרסום המאוחר כאמור), פורסם על ידי הנתבע 1 הפרסום בפרינט כהגדרתו לעיל, קרי פרסום במגזין המודפס לחודש ספטמבר של TheMarker.
30. המדובר במגזין מודפס, שהינו מדיום אחר, שונה ונפרד מאתר האינטרנט של המגזין. גם הפרסום בפרינט נכתב על ידי הנתבע 5.
31. נוסח הכתבה בפרסום בפרינט זהה לנוסח הפרסום המקורי (למעט הטקסט בכותרת שתחת התמונה בפרסום המקורי שנעדר מהפרסום בפרינט). משכך גם הפרסום בפרינט אינו כולל אף לא אחד מהתיקונים שנדרשו על ידי התובע עצמו ואו על ידי באי כוחו בפניותיהם לנתבעים, שיפורטו בכתב תביעה זה.
32. כל טענות התובע בנוגע לפרסום המקורי המפורטות, בין היתר, בסעיף 23 לעיל, יפות לפרסום בפרינט ובית המשפט הנכבד יתבקש לראותן כחלק מטיעונו לעניין הפרסום בפרינט.
העתק הפרסום בפרינט מצ"ב כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה ומסומן "נספח 3".

פניות התובע לנתבעים טרם הגשת התביעה

33. כאמור, עם קריאת הפרסום המקורי, פנה התובע בעצמו באמצעות הוואטסאפ אל הנתבעים 4-5, מר אבריאל ומר טוקר.
34. בפניות אלו הועמדו הנתבעים לעיל על עיקרי הפגמים החמורים שנפלו בפרסום המקורי והעובדה שהוא מהווה לשון הרע ופוגע בשמו הטוב של התובע.
35. לאור השעה בה התגלו הדברים ביום 30.8.2021, ביקש התובע מהנתבע 4, מר אבריאל, להוריד את הקטע העוסק בו עוד טרם קבלת מכתב באי כוחו שאמור היה להישלח למחרת, במטרה להקטין את הפגיעה הקשה בשמו הטוב של התובע. כאמור, הדבר לא בוצע.
36. בנוסף לאמור לעיל, שלח התובע ביום 31.8.2021 באמצעות באת כוחו, מכתב לנתבעים בו הם נדרשו, בין היתר, להסיר לאלתר את כל חלקי הפרסום המאוחר באתר הנתבעת 1 הנוגעים לתובע העולים כדי לשון הרע וכן את אלו שהינם כוזבים, שגויים ומטעים, לפרסם הכחשה ואו תיקון של כל החלקים הפוגעניים לעיל בפרסום המקורי ואו בפרסום המאוחר, באופן המפורט שם, וככל שהתוכן פורסם כבר ואו יש כוונה לפרסמו גם בפלטפורמות נוספות, דוגמת פרינט- לוודא שכל האמור לעיל יבוצע גם במדיות אלו, בהתאמה.
העתק מכתב ב"כ התובע לנתבעים מיום 30.8.2021 מצ"ב כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה ומסומן "נספח 4".
37. דרישות התובע נדחו במכתב ב"כ הנתבעים, עו"ד תמיר גליק, מיום 5.9.2021 המצ"ב כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה ומסומן "נספח 5".
38. בתשובת הנתבעים לעיל, נטען שהפרסומים כוללים פירוט ואפילו פרגון לגבי ההישגים האובייקטיביים של התובע בתפקידו בנוגע להעברת התקציב וחוק ההסדרים ובכך יש להעיד כביכול על העדר כוונות רעות או כוונות זדון בנוגע לתובע. עוד עולה מתשובה זו כי לשיטת הנתבעים, התיאורים שלו כקאובוי וכזוהי הם היתוליים וחוסים תחת חופש הביטוי. התובע דוחה עמדה זו, כפי שבין היתר, יפורט בהערות לסיום להלן.
39. על מכתב זה השיבה ב"כ התובע במכתב מיום 5.9.2021 המצ"ב כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה ומסומן "נספח 6".
40. למוצר לציין כי אף שפניית התובע בנספח 4 לעיל התייחסה במפורש גם לדרישה לתיקון לגבי פרסום בפלטפורמות נוספות כולל פרינט, לא ביצעו הנתבעים כל שינוי ואו תיקון של נוסח הפרסום המקורי, לא נמנעו מחזרה עליו בפרינט כלשונו ולא פרסמו הכחשה ואו הבהרה כמבוקש וכמתחייב על פי כל דין.

עילות התביעה

לשון הרע - בפרסום המקורי ובפרסום המאוחר באתר האינטרנט כמו גם בפרסום בפרינט הפרו הנתבעים את הוראות חוק איסור לשון הרע, בהתאם לניתוח להלן.

הטיעון המשפטי

כמפורט להלן, הפרסומים נשוא כתב תביעה זה מקיימים את הגדרות החוק לעניין לשון הרע והפרסום כאחד, והינם פרסומים האסורים על פי החוק.

הגדרת לשון הרע

41. סעיף 1 לחוק קובע כי:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-

(1) להשפיל אדם בעיני חבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרת ציבורית ואם משרת אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו; " [ההדגשות אינן במקור-א.ק.]

42. כמפורט בכתב תביעה זה ובפרט בסעיף 23 לעיל על סעיפיו הקטנים, הפרסום המקורי, הפרסום המאוחר והפרסום בפרינט כוללים לשון הרע אודות התובע, באופן המקיים את הוראות ס"ק (1)-(3) לסעיף 1 לחוק.

הגדרת פרסום

43. סעיף 2 לחוק קובע כי:

"(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."

44. הפרסום המקורי והפרסום המאוחר בוצעו באתר האינטרנט של הנתבע 1, על כל המשתמע מכך לעניין חשיפתו ותפוצתו הניכרים, כך שהוא עונה להגדרת פרסום בסעיף 2 לחוק. באופן דומה, הפרסום בפרינט, במגזין שהופץ ברבים, עונה אף הוא על הגדרת פרסום בסעיף 2 לחוק.

כפל פיצוי ללא הוכחת נזק - נסיבות הפרסומים וכוונה לפגוע בתובע

45. ככלל, הכוונות והמניעים העומדים מאחורי פרסומי לשון הרע אינם אלו הקובעים האם מדובר בלשון הרע או לא; בשאלה זו קיימת חשיבות למסר עצמו ולאופן שבו הוא נתפס בעיני האדם הסביר.

46. יחד עם זאת, כוונת המפרסם רלוונטית לעניין שיעור הפיצוי ללא הוכחת נזק; לענין זה קובע החוק בסעיף 7א. (ג) כי כאשר הוכח שלשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע בתשלום כפל פיצוי ללא הוכחת נזק.

47. התובע יטען כי בנסיבות שפורטו בכתב תביעה זה, הפרסומים בנוגע לתובע נשוא התביעה, קרי הפרסום המקורי, הפרסום המאוחר והפרסום בפרינט נעשו בכוונה לפגוע בו ועל כן יש בהם כדי לזכות את התובע בכפל פיצוי ללא הוכחת נזק;

48. האמור מתייחס בעיקר לעובדות להלן: (א) הכללת התיאורים הפוגעניים והשקריים המפורטים בסעיף 23 לעיל על תתי הסעיפים שבו; (ב) הכללת פרסומים שאינם אמת בחוסר תום לב כמפורט בסעיף 23 לעיל, לרבות כאשר לא ננקטו אמצעים סבירים להיווכח אם הם אמת או לא; (ג) הותרת הכותרת על כנה בפרסום המאוחר; (ד) אי ביצוע כלל התיקונים שנתבקשו במכתב ב"כ התובע נספח 4 בפרסום המקורי ובפרסום בפרינט; (ה) אי הענות ליתר דרישות התובע במכתב באי כוחו נספח 4;

49. נציין כי טרם פניית התובע לנתבעים נספח 4, הסביר הנתבע 5 לתובע כי כוונתו הייתה להציג את הדרייב (המניע) האישי להחלטת התובע לשוב למשרד האוצר אותו עזב ב- 2009 ולהיות רפורמטור המוביל תהליכים חיוביים.

50. אלא שבפועל, הפרסום מתאר מניע של התובע שאין בינו לבין המציאות דבר וחצי דבר ומהווה הכפשה של התובע. כאמור בסעיף 23 לעיל, המניע היחיד שנמצא בפרסומים נשוא התביעה לקבלת התפקיד על ידי התובע הוא רצונו של התובע בנקמה. מניע זה הוצג יחד עם אמירות קשות ושקריות לגבי התנהלות התובע באוצר בשנים 2008-2009, רמיזות על ניגודי עניינים וחוסר תקינות ותיאור מסולף של מעשיו "בתקופת הביניים". כל אלו חסרי בסיס.

51. במכתב נספח 4 העמיד התובע את הנתבעים על ראייתו את התפקיד כ"שירות לאומי" ועל הפער בין כוונתו הלכאורית של הנתבע 5 לעיל ובין הפרסומים בפועל.

52. התובע יטען כי מלכתחילה כוונת הנתבעים בפרסום הייתה לפגוע בתובע. והראייה - אף בדיעבד, משהועמדו הנתבעים על עמדת התובע ביום 30.8.2021 וכן במכתב נספח 4, היו הנתבעים אדישים למשמעות הפרסומים לרבות באשר לנוק ואו לפגיעה בתובע בעטיים של הפרסומים.

53. כך, בתשובת הנתבעים למכתב התובע, נספח 5, הם הסתפקו בתשובות לקוניות כי לא הייתה להם "כוונה רעה" או "כוונות זדון". בהקשר זה יוסיף התובע ויטען כי יש לדחות את העולה מנספת זה, לפיו לכאורה, המחמאות האובייקטיביות שניתנו לתפקודו של התובע כמנכ"ל האוצר באישור התקציב בממשלה מעידות על העדר כוונת זדון. התובע יטען כי לשון הרע המצויה בחלקים מהכתבה, אותה פירטנו לעיל, אינה "מתקזזת" או מבוטלת על ידי חלקים אחרים של הכתבה, מחמיאים ככל שיהיו ליכולותיו של התובע.

הסעד המבוקש

לאור הפירוט לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעים לדין וליתן את הסעדים הבאים:

(1) לחייב את הנתבעים לשלם לתובע את סכום הפיצוי הנתבע, 292,072 ש"ח, שהינו שערך (לפי סעיף 7 א. ה) לחוק, של כפל סכום הפיצוי ללא הוכחת נזק בקשר לשתי הפרות של סעיף 7א. ג) לחוק, האחת בפרסום המקורי והמאוחר נספחים 1 ו- 2 והשניה, בפרסום בפרינט, נספח 3. על סך זה יתבקש בית המשפט להוסיף הפרשי הצמדה וריבית כדין.

(2) ליתן צווים בהתאם לסמכויותיו של בית המשפט הנכבד על פי סעיפים 9 (2) ואו 10 לחוק בכל הנוגע

לפרסום תיקון ואו הכחשה של הדברים שאינם אמת ואו של לשון הרע בפרסומים נשוא תביעה זו.

(3) לחייב את הנתבעים בהוצאות התובע, לרבות שכר טרחת עורך דין.

אחריות הנתבעים

התובע יטען כי יש להטיל על הנתבעים את האחריות ללשון הרע בפרסומים נשוא תביעה זו בהתאם להוראות החוק כדלקמן: (א) האחריות לפרסום המקורי ולפרסום המאוחר באתר האינטרנט של הנתבע 1 - על נתבע 1 ועמו נתבעים 2-5; (ב) האחריות לפרסום בפרינט- על נתבע 1, נתבעת 2, נתבע 4 ונתבע 5.

הערות לסיום

- א. התובע יטען כי כמפורט בכתב תביעה זה הפרסומים נשוא כתב תביעה זה, נסיבות פרסומם והתנהלות הנתבעים לפני ואחריהם שומטים את הבסיס להגנות האפשריות בחוק, כולל הגנת אמת בפרסום ואו הגנת תום הלב.
- ב. זאת ועוד, הנתבעים אינם יכולים להסתתר מאחורי טיעוני "חופש הביטוי במדינה דמוקרטית" לגבי פרסומים האסורים על פי החוק, ביחוד כאשר התנהלותם במועדים הרלוונטיים סותרת סטנדרט עיתונאי או אחר ראוי, שלא לומר מקובל, כמפורט בכתב תביעה זה.
- ג. חופש הביטוי בוודאי אינו עומד מעל הוראות החוק ואינו מאפשר הצגת שקרים ו"עובדות" שאינן עובדות ואו הצגת פרשנות "בסגנון חופשי", העומדות בסתירה לנתונים ועובדות אובייקטיביים, כמו גם לעדויות בגוף ראשון, אשר נשלחו לנתבעים על ידי צדדים שלישיים רלוונטיים לאחר הפרסום המקורי.
- ד. באותו הקשר נציג ציטוט מעניין שנכתב בעניין אחר ".... זה יחד עם קשקשת נוספת של רגב כבר לא מותירים ברירה ומחייבים לקיים דיון אך מייצרים מנגנון ציבורי שיגבה מחיר על הפצת שקרים. יש גבול כמה אפשר לנצל לרעה את הזכות לחופש הביטוי" [ההדגשה אינה במקור - א.ק.]. - זהו ציף של הנתבע 5 מיום 13.9.2021 בטוויטר. מילים כדורבנות.
- התובע יטען שאכן, יש גבול לניצול חופש הביטוי והוא נחצה בפרסומים נשוא כתב תביעה זה.

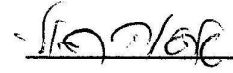
סוף דבר

לאור האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה ולחייב את הנתבעים לשלם לתובע את סכום התביעה לעיל בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין. כמו כן יתבקש בית המשפט הנכבד להפעיל סמכויותיו על פי סעיפים 9 (2) ואו 10 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה- 1965 בכל הנוגע לפרסום תיקון ואו או הכחשה של הדברים שאינם אמת ואו של לשון הרע בפרסומים נשוא תביעה זו.

בנוסף, יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בהוצאות התובע, לרבות שכר טרחת עורך דין.

משה ברהוד, עו"ד
מ.ר. 32811

אריאלה קרוליק, עו"ד
מ.ר. 19902

ב"כ התובע

תל אביב, 7.10.2021